

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. M. J. a soudců JUDr. M. H. a Mgr. T. Z. v právní věci žalobkyně H. P., bytem , zastoupené Mgr. D. P., advokátem v , proti žalované Policii ČR – Správě severomoravského kraje, 30. dubna 24, Ostrava, o přezkoumání fiktivního rozhodnutí žalované, ve věci podle zákona o svobodném přístupu k informacím,

t a k t o :

I. Fiktivní rozhodnutí Policie ČR – Správy severomoravského kraje o odvolání žalobkyně datovaného 15.3.2005 a fiktivní rozhodnutí Policie ČR – Okresního ředitelství Olomouc o žádosti žalobkyně datované 16.2.2005 **se zrušují** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 180,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Odměna ustanoveného zástupce žalobkyně Mgr. D. P., advokáta v , **se určuje** částkou 2856,- Kč a bude mu

vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě částku 2856,-Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení fiktivního rozhodnutí žalované a fiktivního rozhodnutí Okresního ředitelství Policie ČR v Olomouci (dále jen „povinný subjekt“) ve věci žádosti žalobkyně o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění do 22.3.2006 (dále jen „z.č.106/1999 Sb. před novelou“).

Žalobkyně uvedla, že dopisem ze dne 16.2.2005 žádala povinný subjekt o poskytnutí informací týkajících se identifikace dozorujičích státních zástupců při šetření podnětů žalobkyně, které prováděly policejní orgány. Povinný subjekt sdělil žalobkyni dopisem ze dne 25.2.2005, že jí poskytne informace v nejbližší možné zákonné lhůtě. Dne 8.3.2005 obdržela žalobkyně dopis povinného subjektu ze dne 4.3.2005, že žádost o informaci nespadá do kompetence Policie ČR. Podle žalobkyně tak došlo ke vzniku fiktivního negativního rozhodnutí, proti němuž podala odvolání. Povinný subjekt odvolání nevyhověl v rámci autoremedury a žalobkyně má za to, že nejpozději 15.4.2005 předal odvolání žalované. Lhůta k rozhodnutí o odvolání marně uplynula 29.4.2005. Obě fiktivní negativní rozhodnutí nesplňují zákonem stanovené náležitosti a nemají předepsanou formu, jsou tedy nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že žádost žalobkyně nespadá do kompetence Policie ČR.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žádost žalobkyně o poskytnutí informací podle z.č.106/1999 Sb. před novelou byla doručena povinnému subjektu 17.2.2005. Dne 2.3.2005 obdržela žalobkyně sdělení od povinného subjektu, v němž jí informoval o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace o 10 dní, jelikož požadovanou informaci musí zkontrolovat s příslušným státním zastupitelstvím. Podáním ze dne 4.3.2005, doručeným žalobkyni 8.3.2005,

sdělil povinný subjekt žalobkyni formou dopisu, že informace nespadá do jeho kompetence a žalobkyně se má obrátit na Okresní státní zastupitelství v Olomouci. Žalobkyně poté podala odvolání proti fiktivnímu negativnímu rozhodnutí povinného subjektu, které bylo dne 22.3.2005 předloženo žalované jako odvolacímu orgánu. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalovaná o odvolání žalobkyně jakkoli rozhodla.

Podle § 15 odst. 1 věty první z.č. 106/1999 Sb. před novelou, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá o tom ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží podle § 14 odst. 2 nebo podle § 14 odst. 3 písm. b).

Podle § 15 odst. 2 z.č. 106/1999 Sb. před novelou, rozhodnutí musí obsahovat označení povinného subjektu, číslo jednací a datum vydání rozhodnutí, označení příjemce rozhodnutí, výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno, odůvodnění každého omezení práva na informace, poučení o místu, době a formě podání opravného prostředku, vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka povinného subjektu s uvedením jména, příjmení a funkce.

Podle § 15 odst. 4 z.č. 106/1999 Sb. před novelou, jestliže orgán ve lhůtě pro vyřízení žádosti neposkytl informace či nevydal rozhodnutí podle § 15 odst. 1, má se za to, že vydal rozhodnutí, kterým informace odepřel. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne, kdy uplynula lhůta pro vyřízení žádosti.

Podle § 16 odst. 1 z.č. 106/1999 Sb. před novelou, proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů od doručení rozhodnutí nebo od marného uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti v případě uvedeném v § 15 odst. 4. Odvolání se podává u povinného subjektu, který rozhodnutí vydal nebo měl vydat.

Podle § 16 odst. 3 z.č. 106/1999 Sb. před novelou, odvolací orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů od předložení odvolání povinným subjektem. Jestliže v uvedené lhůtě o odvolání nerozhodl, má se za to, že vydal rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil; za den doručení tohoto rozhodnutí se považuje den následující po uplynutí lhůty pro vyřízení odvolání.

Sdělení povinného subjektu datované 4.3.2005 nelze považovat za řádné rozhodnutí ve smyslu § 15 odst. 1, 2 z.č. 106/1999 Sb. před novelou, když neobsahuje výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno ani poučení o místu, době a formě podání opravného prostředku. Žalobkyně tedy zcela správně využila svého práva a odvolala se proti tomuto fiktivnímu negativnímu rozhodnutí. Žalovaná však o jejím odvolání vůbec nerozhodla, tudíž došlo ke vzniku dalšího fiktivního negativního rozhodnutí. Jak vyplývá z konstantní judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví, rozhodnutí podle z.č. 106/1999 Sb. (před novelou – pozn. soudu), jehož vydání (existence) je nastolena právní fikcí, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2002 čj. 5 A 128/2000-16).

Soud se tedy nezabýval konkrétními důvody, pro které povinný subjekt nevyhověl žádosti žalobkyně, a v souladu s § 76 odst.1 písm.a) s.ř.s. zrušil obě fiktivní negativní rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, rozhodoval přitom v souladu s § 76 odst.1 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žalobkyně byla v tomto řízení procesně úspěšná (§ 60 odst.1 s.ř.s.), soud proto zavázal žalovanou k zaplacení náhrady nákladů žalobkyně. Částka 180,- Kč představuje hotové výdaje žalobkyně v tomto řízení (tisk podání, poštovné, obálky). Žalobkyně sice požadovala celkem částku 190,- Kč, avšak podání ze dne 10.4.2008, 14.4.2008, 17.4.2008 a 8.12.2008 nejsou součástí soudního spisu v této věci a podání ze dne 5.4.2009 bylo soudem doručeno v elektronické podobě, tudíž žalobkyně nevynaložila žádnou částku na jeho tisk. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Žalobkyně byla v tomto řízení osvobozena od soudních poplatků a byl jí ustanoven zástupce z řad advokátů. Jeho výdaje a odměnu za zastupování platí podle § 35 odst. 8 s.ř.s. stát, částka 2856,- Kč představuje 2100,- Kč za 1 úkon právní služby a 300,- Kč paušál (podání kasační stížnosti proti usnesení soudu ze dne 15.2.2007) podle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006, vše zvýšeno o 19% DPH, když advokát je plátcem této daně.

Podle § 149 odst.2 o.s.ř., zastupoval-li ustanovený advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit státu náhradu hotových výdajů advokáta a odměnu za zastupování. Soud tedy za použití § 64 s.ř.s. zavázal žalovanou zaplatit výše uvedenou částku 2856,- Kč České republice na účet Krajského soudu v Ostravě. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 30. července 2009

Za správnost vyhotovení:

M

1 J

JUDr. M J , v. r.
předsedkyně senátu